

3. Oświadczenia dotyczące praw i obowiązków majątkowych Stowarzyszenia, składane przez pełnomocników, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być stwierdzone ich własnoręcznymi podpisami złożonymi na dokumencie obejmującym treść oświadczenia, opatrzonym pieczęcią Stowarzyszenia.

§ 70. Przepisy § 69 dotyczą również przyjmowania darowizn, spadków i zapisów, na których przyjęcie wyraziło zgodę właściwe ze względu na siedzibę zarządu prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat lub dzielnicowej rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 71. Przepisy § 69 nie dotyczą zawierania umów w drobnych bieżących sprawach gospodarczych. Do zawierania takich umów są upoważnieni członkowie lub pracownicy zarządów Stowarzyszenia, do których zakresu działania sprawy te należą zgodnie z wewnętrznym podziałem pracy.

§ 72. 1. Przepisy §§ 69 i 70 nie dotyczą przyjmowania oraz rozdziału darów przeznaczonych na pomoc świadczoną

przez Stowarzyszenie w postaci rzeczy ruchomych (ubrań, żywności, kwot pieniężnych, leków, materiałów sanitarnych itp.) ofiarowanych indywidualnie lub uzyskanych w drodze zbiorów publicznych.

2. Sposób przyjmowania oraz rozdziału tych darów określa każdorazowo właściwy zarząd lub jego prezydium w myśl zasad ustalonych przez Prezydium Zarządu Głównego.

Rozdział 12.

Przepisy końcowe.

§ 73. 1. Krajowy Zjazd lub Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Polskiego Czerwonego Krzyża mogą powziąć wniosek o rozwiązanie Stowarzyszenia i o przeznaczenie majątku Stowarzyszenia.

2. Wniosek o rozwiązanie i przeznaczenie majątku Stowarzyszenia wymaga do swej ważności $\frac{2}{3}$ głosów ogólnej liczby delegatów przy obecności co najmniej $\frac{2}{3}$ uprawnionych do głosowania na Zjeździe.

110

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 16 kwietnia 1966 r.

w sprawie określenia rodzajów oraz kategorii hoteli i innych zakładów noclegowych.

Na podstawie § 2 zarządzenia nr 34 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1966 r. w sprawie przekazania uprawnień do ustalania cen usług zakładów noclegowych i obozowisk turystycznych (Monitor Polski Nr 17, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa rodzaje i kategorie hoteli oraz innych zakładów noclegowych, a także wymagania, jakim powinny one odpowiadać. Zarządzenie nie dotyczy zakładów noclegowych, które nie są ogólnie dostępne, a w szczególności domów Funduszu Wczasów Pracowniczych, sanatoriów, hoteli robotniczych, internatów oraz zakładowych domów wypoczynkowych.

2. Zakładem noclegowym jest każda jednostka organizacyjna, wynajmująca podróżnym umeblowane lokale mieszkalne oraz świadcząca związane z tym usługi za opłatą z góry określoną.

§ 2. 1. Ustala się następujące rodzaje zakładów noclegowych:

- 1) hotele,
- 2) domy wycieczkowe,
- 3) pensjonaty,
- 4) schroniska,
- 5) motele,
- 6) pokoje gościnne.

2. Do hoteli zaliczane są zakłady noclegowe odpowiadające następującym warunkom:

- 1) położone w zasadzie w miastach lub osiedlach albo w ich pobliżu,
- 2) mieszczące się w pomieszczeniach budownictwa trwałego,
- 3) wyposażone w niezbędne urządzenia sanitarne oraz pomieszczenia użytku ogólnego,
- 4) przeznaczone w zasadzie do zakwaterowania indywidualnego,

5) dysponujące co najmniej 10 pokojami oraz posiadające najwyżej 30% ogółu miejsc noclegowych w pokojach większych niż dwuosobowe.

3. Do domów wycieczkowych zaliczane są zakłady noclegowe odpowiadające następującym warunkom:

- 1) położone w zasadzie w miastach lub osiedlach albo w ich pobliżu,
- 2) mieszczące się w pomieszczeniach budownictwa trwałego,
- 3) przeznaczone w zasadzie do zbiorowego zakwaterowania wycieczek,
- 4) wyposażone w niezbędne urządzenia sanitarne,
- 5) dysponujące co najmniej 20 miejscami noclegowymi.

4. Do pensjonatów zaliczane są zakłady noclegowe odpowiadające następującym warunkom:

- 1) mieszczące się w pomieszczeniach budownictwa trwałego,
- 2) świadczące usługi noclegowe o charakterze pobytowym, łącznie z całodziennym wyżywieniem,
- 3) wyposażone w niezbędne urządzenia sanitarne,
- 4) dysponujące co najmniej 5 pokojami oraz posiadające najwyżej 30% ogółu miejsc noclegowych w pokojach większych niż dwuosobowe.

5. Do schronisk zaliczane są zakłady noclegowe odpowiadające następującym warunkom:

- 1) położone poza granicami miast i osiedli oraz nie znajdujące się w ich pobliżu,
- 2) mieszczące się w pomieszczeniach budownictwa trwałego,
- 3) wyposażone w niezbędne urządzenia sanitarne,
- 4) przeznaczone w zasadzie do zakwaterowania turystów,
- 5) świadczące usługi gastronomiczne lub co najmniej dysponujące urządzeniami umożliwiającymi przyrządzenie posiłków przez turystów,

6) dysponujące co najmniej 11 miejscami noclegowymi.

6. Do moteli zaliczane są zakłady noclegowe odpowiadające poza warunkami określonymi dla jednego z rodzajów zakładów wymienionych w ust. 2—5 dodatkowo następującym warunkom:

- 1) położone w zasadzie poza miastem lub osiedlem przy trasie turystycznej,
- 2) przystosowane przede wszystkim do recepcji turystów zmotoryzowanych, a w szczególności:
 - a) dysponujące parkingiem strzeżonym,
 - b) zapewniające techniczną obsługę samochodów.

7. Do pokoi gościnnych zaliczane są zakłady noclegowe nie odpowiadające warunkom — z wyjątkiem urządzeń sanitarnych — przewidzianym dla jednego z rodzajów zakładów noclegowych wymienionych w ust. 2—6, a w szczególności lokale umeblowane wynajmowane podróżnym przez osoby prywatne.

§ 3. W nazwie zakładu noclegowego należy wskazać rodzaj, do którego zakład został zaliczony (§ 2).

§ 4. 1. Zakłady noclegowe podlegają zaliczeniu do określonej kategorii w zależności od:

- 1) rodzaju budownictwa zakładu noclegowego,
- 2) liczby miejsc noclegowych oraz stosunku liczby miejsc do liczby pokoi,
- 3) usytuowania zakładu noclegowego,
- 4) posiadanych urządzeń technicznych,
- 5) rodzaju umeblowania i wyposażenia pomieszczeń,
- 6) zakresu usług oraz ich poziomu.

2. Zasady oraz tryb zaliczania zakładów noclegowych do poszczególnych kategorii określają odrębne przepisy.

§ 5. 1. Przy wejściu do budynku każdego zakładu noclegowego powinna być umieszczona tablica określająca rodzaj i kategorię zakładu.

2. Tablica, o której mowa w ust. 1, powinna posiadać format prostokąta o wymiarach 40 na 30 cm. Na niebieskim tle tablicy powinien być umieszczony w białym kolorze napis określający rodzaj i kategorię zakładu noclegowego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą prywatnych pokoi gościnnych, których rodzaj oraz kategoria powinny być określone w widocznym miejscu wewnątrz lokalu.

§ 6. W każdym zakładzie noclegowym powinny być umieszczone w widocznym miejscu:

- 1) regulamin zakładu,
- 2) cennik usług.

§ 7. 1. Poza pensjonatami również i inne zakłady noclegowe powinny w zasadzie prowadzić działalność gastronomiczną.

2. Zasady prowadzenia działalności gastronomicznej w zakładach noclegowych określają odrębne przepisy.

§ 8. Przepis § 2 ust. 2 pkt 5 nie ma zastosowania do hoteli istniejących w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. A. Alster

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki: W. Reczek

III

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 26 kwietnia 1966 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie branżowych warunków dostaw warzyw i owoców świeżych, ziemniaków wczesnych oraz ogórków kwaszonych i kapusty kwaszonej.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 3 uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków dla określonej kategorii umów (Monitor Polski Nr 23, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 24 ust. 1 branżowych warunków dostaw warzyw i owoców świeżych, ziemniaków wczesnych oraz ogórków kwaszonych i kapusty kwaszonej; stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 2 października 1959 r. (Monitor Polski z 1959 r. Nr 86, poz. 456 i z 1964 r. Nr 2, poz. 5), wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) odbiorca, który otrzymał przedmiot dostawy w opakowaniu fakturowanym, obowiązany jest niezwłocznie po zwolnieniu opakowania odprzedać dostawcy to samo opakowanie, jeżeli nadaje się do ponownego użytku, lub takie samo opakowanie, a dostawca

obowiązany jest je odkupić w terminie przewidzianym w umowie; jeżeli w umowie terminu nie określono, wynosi on dla łubianek 15 dni, a dla pozostałych opakowań 30 dni, licząc od daty otrzymania opakowania z towarem,”

2) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) jeżeli odbiorca nie odprzeda opakowań fakturowanych w terminie określonym w pkt 2, dostawca odkupuje po tym terminie opakowanie fakturowane po cenie zmniejszonej o 20% ceny fakturowanej, jeżeli zwłoka dla łubianek nie przekracza 15 dni, a dla pozostałych opakowań 30 dni; w razie dłuższej zwłoki cena fakturowana ulega zmniejszeniu o dalsze 40%, łącznie o 60%.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1966 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. E. Kolodziej